

**JAGER WILLEM VAN DOORN
EXCELLEERT ALS HAZENKENNER
IN NATUURFILM**

‘Dit grijpt je in je pitje’

Achterop de bagagedrager van zijn vader zwierf Willem van Doorn als vierjarig jochie al door de polders rondom het Utrechtse boerendorpje Kockengen. Turend over de vlakten. Mee op jacht. Een kleine zeventig jaar later is hij de ‘hazenkenner’ die voor de film ‘Holland – Natuur in de Delta’ de filmcrew begeleidde. ‘Zonder Willem hadden wij geen haas gezien’, vertelt productie leider André Janse.

Willem van Doorn kijkt mee met cameraman Ryan Edwards

eed, een woord. Als je dan goed naar de tekening van de veren kijkt, hoe wonderlijk mooi dat in elkaar zit... de schoonheid der dingen went nooit.'

Jagersoog

De film *Holland – Natuur in de Delta* is van dezelfde makers als *De Nieuwe Wildernis*, die in de Oostvaardersplassen is opgenomen, maar is volgens de producenten wel anders dan de eerdere bioscoopkraker. De nieuwe film is een herontdekking van de Nederlandse natuur, onder meer vanuit het perspectief van de zeearend, de bever, het pimpernelblauwtje, de stekelbaars en het haas. Om voorafgaand aan het filmen meer informatie in te winnen over het haas zocht productie leider André Janse contact met de Jagersvereniging. 'Aanvankelijk klopte ik aan bij ecologen en andere wetenschappers, maar zij konden mij niet veel meer vertellen dan dat ik via Google al wist. Uiteindelijk kwam ik via het Utrechts Landschap uit bij Willem van Ommeren, voormalig landelijk bestuurslid van de Jagersvereniging. Na intensief scoutingwerk met hem, besloten we te filmen in Montfoort en in Kockengen. Het mooie is dat Willem van Doorn zijn leven lang gejaagd heeft rondom Kockengen,

Tekst en foto's: Douwe Anne Verbrugge
Foto's haas: EMS Films

Hoe je hazenkenner wordt?' Willem van Doorn glimlacht veelbetekenend als hij samen met zijn griffon Abby de weilanden in het buurtschap Spengen betreedt. 'Door er te zijn. Veel te zijn. Echte antwoorden kunnen hazen je niet geven. Dus je moet het zelf doen. Niet voor niets luidt het gezegde: 'Weten hoe de hazen lopen'. Je moet ze veel observeren. Tegelijk moet ik toegeven dat hoe ouder ik word, hoe meer ik besef dat ik heel veel ook niet weet. Ik blijf mij verwonderen. Niet alleen over hazen. Onlangs schoot ik een wilde

Ik blijf me verwonderen, de schoonheid der dingen went nooit

hij kent het gebied en de boeren. En al snel was mij duidelijk dat jagers natuurkenners bij uitstek zijn. Zowel praktisch als inhoudelijk. Willem heeft mij geleerd te kijken met een jagersoog. Waar ik geen haas zag, had hij er al tien gezien. En ja, ik heb het haas leren kennen als een bijzonder dier. Van de vijf dieren die een hoofdrol hebben in de film, vind ik het haas de stoerste. Hij heeft alleen maar vijanden, geen hol om te schuilen en een niet eens zo'n dikke vacht tegen kou en nattigheid. Toch overleeft ie het. Geweldig vind ik dat. De kennis van Willem hierbij was onontbeerlijk. Hij is waanzinnig opmerkzaam op het gedrag van de hazen, daar hebben wij veel profijt van gehad.'

Ingehuurde haas

Willem zelf relativeert zijn eigen rol enigszins. 'De eerste keer dat ik met de cameramannen en de regisseur het veld in ging, was er geen haas te bekennen. Terwijl ik hen had bezworen dat het op die plek altijd wemelt van de hazen. Daar sta je dan, als hazenkenner... haha. Maar goed, dat is later wel goed gekomen. Het was wel grappig om te zien dat de filmmakers in het begin inderdaad geen kijk hadden op het haas. Ze zagen 'm

gewoonweg niet, ze verkeken zich op zijn snelheid en konden geen vat krijgen op het eigenzinnige temperament. Maar de eerste echte goede ontmoeting met een haas voor het oog van de camera was meteen een klapper. Op vier of vijf meter bleef een jonge haas een half uur lang rustig zitten. Het was een jonge, nog wat onnozele haas. Prachtig om te zien hoe ie zijn snorharen poetste, even gras vrat en vervolgens lag te kroelen. Het leek wel of ie ingehuurd was.'

BBC-school

Niet op alle filmdagen in het Kockengense buurtschap Spengen was Willem aanwezig, maar zeker zo'n 20 keer is hij met de filmcrew op pad geweest. 'We hebben heel wat kilometers afgelegd om de hazen voor de camera te krijgen. Die beesten zijn ook niet gek, dus het kan even duren voordat iets lukt. Ik heb een enorme bewondering gekregen voor de cameramannen. Twee jonge gasten uit Engeland, de tweelingbroers Paul en Ryan Edwards. Opgeleid binnen de BBC-school. Enorme talenten, en wat hebben zij

Productie leider André Janse treft samen met cameraman Paul Edwards voorbereidingen voor de opnamen

Urenlang staan de cameramannen op scherp om het ultieme plaatje te schieten

een geduld. Onvoorstelbaar. Urenlang op scherp staan om het ultieme plaatje te schieten. En dat in de wetenschap dat er uiteindelijk maar een paar minuten film van overblijft in de montagekamer.'

'Just like a leopard'

De 73-jarige Kockenees is binnen de jagerswereld een bekendheid, niet alleen als secretaris van de WBE 'Tussen Vecht en Oude Rijn', maar ook als voormalig docent 'kleinwild' bij de jachtopleiding. 'Ik doceer graag. 35 jaar was ik gymnastiekleraar in Woerden. Mijn vader Gert was hoofdonderwijzer van de later naar hem vernoemde Van Doornschoon. En wist je dat hij onder het pseudoniem Hubertino in *De Nederlandse Jager* schreef? Hij was een fervent jager. In ruil voor een taart of een kistje sigaren mocht hij bij de boeren jagen. Dat kon toen nog. Maar dat struinen door de polder heb ik dus niet van een vreemde. De vrijheid. En het betrokken zijn bij het buitengeburen. Dat raakt me. Als ik met mijn geweer door de polder loop, benut ik graag een mooie kans. Maar het hoeft op mijn leeftijd allemaal niet zo heel nodig meer. Als er netjes geschoten wordt en er ligt een mooi tableau, doet mij dat meer deugd. Weet je, naar aanleiding van de film is het voor mij moeilijker geworden om een haas te schieten. Ik heb door de ogen van de filmmakers een andere schoonheid van het haas leren kennen. Als je de vertraagde filmbeelden ziet van het haas, hoe hij danst, hoe hij springt, hoe hij

rent. Dat is van een dermate schoonheid, tjonge. Ik herinner mij nog goed dat cameraman Ryan een rennende haas had gefilmd, hij liet mij meekijken: "Look Willem, here on the camera. Look how it runs. It's just like a leopard." Zulke dingen vergeet je niet snel. Het was onvoorstelbaar leuk om aan deze film mee te werken. Dat ik de mogelijkheid kreeg mijn passie over te brengen. Dat grijpt je in je pitje.'

Respect over en weer

Over de samenwerking met de verschillende jagers die productiehoofd André Janse had voor de film, is hij meer dan tevreden. Wel merkt hij op dat hij enigszins verbaasd was over de in het begin wat 'voorzichtige' houding van de jagers richting de filmploeg. 'We hebben echt hun vertrouwen moeten winnen. Ergens begrijp ik het ook wel. Door negatieve publiciteit in het verleden over de jacht, zijn veel jagers wat wantrouwig naar de media. Maar ik heb jagers leren kennen als grote natuurliefhebbers en natuurkenners. De jagers en wij hebben elkaar gevonden in ons respect voor de natuur. Ik heb absoluut niets tegen de jacht maar vind het wel grappig dat Willem het nu moeilijker vindt om een haas te schieten. We zijn naar elkaar toegroeid!' •

Door de ogen van de filmmakers heb ik een andere schoonheid van het haas leren kennen

Holland – Natuur in de Delta

De film **Holland – Natuur in de Delta** gaat op 24 september in première in de nieuwe Utrechtse bioscoop Cinemec. De film met de zeearend, de bever, het pimpernelblauwtje, de stekelbaars en het haas in de hoofdrollen, is een ode aan de rivieren, het kustgebied en de rijke natuur in het Nederlandse deltagebied. Of Willem van Doorn op de rode looper verschijnt? 'Natuurlijk!', antwoordt André Janse. 'We houden een voor-première. Iedereen die heeft meegewerkt, wordt uitgenodigd.' Het derde en afsluitende deel van de natuurfilmtrilogie heeft als titel **Waddenland – Living on the Edge** en verschijnt eind 2017 in de bioscopen.

